

547

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 maja 1999 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.

1. Na podstawie art. 149 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 14, poz. 88), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198),
- 2) ustawą z dnia 28 czerwca 1991 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 65, poz. 279),

ujętych w obwieszczeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 września 1991 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o prze-

ciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. z 1991 r. Nr 89, poz. 403),

3) ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. o zmianie ustawy — Prawo spółdzielcze oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 419),

4) ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 41, poz. 208),

ujętych w obwieszczeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1995 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 80, poz. 405),

5) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496),

6) ustawą z dnia 20 grudnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z reformą funkcjonowania gospodarki i administracji publicznej oraz o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji

przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 156, poz. 775),

ujętych w obwieszczeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1997 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 49, poz. 318),

7) ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754),

8) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770),

9) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustroju państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),

10) ustawą z dnia 22 października 1998 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 145, poz. 938)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje następujących przepisów:

1) art. 25—30 oraz art. 32 i 33 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 14, poz. 88), które stanowią:

„Art. 25. W Kodeksie postępowania cywilnego wprowadza się następujące zmiany:

1) w dziale IVa tytułu VII księgi pierwszej części pierwszej po wyrazach «Postępowanie w sprawach gospodarczych» dodaje się wyrazy «Rozdział 1. Przepisy ogólne»,

2) w art. 479¹ w § 2 w pkt 3 wyrazy «w gospodarce narodowej» skreśla się,

3) w art. 479³ w § 1 po wyrazie «rejonych» dodaje się wyrazy «lub sądu antymonopolowego»,

4) po art. 479²⁷ dodaje się rozdział 2 w brzmieniu:

«Rozdział 2. Postępowanie w sprawach z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym.

Art. 479²⁸. § 1. Od decyzji Urzędu Antymonopolowego lub jego delegatury można wnieść do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie — sądu antymonopolowego odwołanie w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

§ 2. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu.

Art. 479²⁹. § 1. Urząd Antymonopolowy przekazuje nie-

zwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu.

§ 2. Jeżeli Urząd Antymonopolowy uzna odwołanie za słuszne, może — nie przekazując akt sądowi — uchylić albo zmienić swoją decyzję w całości lub w części, o czym bezzwłocznie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie.

Art. 479³⁰. Odwołanie od decyzji Urzędu Antymonopolowego powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchYLENIE albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Art. 479³¹. § 1. W sprawach z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym stronami są także Urząd Antymonopolowy i zainteresowany.

§ 2. Zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu. Jeżeli zainteresowany nie został wezwany do udziału w sprawie, sąd wezwie go na wniosek strony albo z urzędu.

Art. 479³². Pełnomocnikiem Urzędu Antymonopolowego może być pracownik tego urzędu.

Art. 479³³. W razie wniesienia odwołania od decyzji Urzędu Antymonopolowego, sąd może, na wniosek powoda, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy. Postanowienie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

Art. 479³⁴. § 1. Sąd oddala odwołanie od decyzji Urzędu Antymonopolowego, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. W razie uwzględnienia odwołania, sąd zaskar-

żoną decyzję albo uchyla, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy.

Art. 479³⁵. Orzeczenia Sądu Antymonopolowego są prawomocne.»

Art. 26. W ustawie z dnia 29 grudnia 1982 r. o urządzie Ministra Finansów oraz o urządach i izbach skarbowych (Dz. U. Nr 45, poz. 289, z 1985 r. Nr 12, poz. 50, z 1987 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 33, poz. 180 oraz z 1988 r. Nr 16, poz. 112 i Nr 19, poz. 132) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 11 skreśla się,
- 2) art. 5a skreśla się.

Art. 27. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 33, poz. 175 i Nr 73, poz. 436) po art. 19¹ dodaje się art. 19² w brzmieniu:

«Art. 19². Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, utworzy w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie odrębną jednostkę organizacyjną do spraw antymonopolowych (sąd antymonopolowy).»

Art. 28. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o Funduszu Rozwoju Rynku i Demonopolizacji Handlu (Dz. U. Nr 30, poz. 159) w art. 3 w ust. 1 pkt 4 skreśla się.

Art. 29. W ustawie z dnia 24 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. Nr 33, poz. 175 i Nr 41, poz. 229) w art. 2 w ust. 2 pkt 5 skreśla się.

Art. 30. 1. Nie zakończone prawomocnie do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy, rozpatrywane przez Ministra Finansów, przekazuje się do dalszego rozpoznania Urzędowi Antymonopolowemu.

2. Skargi na decyzje Ministra Finansów, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, rozpatruje Naczelny Sąd Administracyjny według przepisów dotychczasowych. W razie uchylecia decyzji, Naczelny Sąd Administracyjny przekazuje do rozpoznania sprawę Urzędowi Antymonopolowemu.

3. Wznowienie postępowania, uchylenie, zmiana lub stwierdzenie nieważności decyzji, wydanej przez Ministra Finansów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, następuje według przepisów dotychczasowych, z tym że właściwym do rozpoznania sprawy jest Urząd Antymonopolowy.»

„Art. 32. Traci moc ustawa z dnia 28 stycznia 1987 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym w gospodarce narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 18 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 30, poz. 159 i Nr 35, poz. 192).

Art. 33. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

2) art. 47 ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198), który stanowi:

„Art. 47. Ustawa wchodzi w życie z dniem 27 maja 1990 r.”;

3) art. 2 i 4 ustawy z dnia 28 czerwca 1991 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 65, poz. 279), które stanowią:

„Art. 2. W ustawie z dnia 25 lutego 1958 r. o Państwowej Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 1969 r. Nr 26, poz. 206, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1990 r. Nr 14, poz. 88) w art. 1 skreśla się pkt 4.”

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

4) art. 15 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zmianie ustawy — Prawo spółdzielcze oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 419), który stanowi:

„Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym że art. 3 i 6 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.”;

5) art. 2 i 4 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 41, poz. 208), które stanowią:

„Art. 2. 1. Do stosunków prawnych dotyczących przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem art. 11—11c.

2. Postępowanie przed Urzędem Antymonopolowym wszczęte i nie zakończone ostateczną decyzją przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy toczy się według przepisów tej ustawy.”

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

6) art. 84 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496), który stanowi:

„Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 3, art. 7, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 32, art. 34, art. 37, art. 45—47, art. 50, art. 66, art. 73 ust. 1, 2 i 4, art. 74, art. 76, art. 79, art. 80 i art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1996 r., oraz art. 41, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 21 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 106, poz. 488).”;

7) art. 22 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z reformą funkcjonowania gospodarki i administracji publicznej oraz o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 156, poz. 775), który stanowi:

„Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 14 pkt 2 i art. 17 pkt 2—13, które wchodzi w życie z dniem 8 kwietnia 1997 r.”;

8) art. 192 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754), który stanowi:

„Art. 192. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 7, który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia,

2) art. 26 ust. 1 pkt 5, który w stosunku do osób wpisanych przed dniem jej wejścia w życie na listy maklerów papierów wartościowych lub doradców w zakresie publicznego obrotu papierami wartościowymi wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia.”;

9) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Są-

dowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:

„Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12—98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

10) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;

11) art. 2 ustawy z dnia 22 października 1998 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 145, poz. 938), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 maja 1999 r. (poz. 547)

USTAWA

z dnia 24 lutego 1990 r.

o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów¹.

W celu zapewnienia rozwoju konkurencji, ochrony przedsiębiorców² narażonych na stosowanie praktyk monopolistycznych oraz ochrony interesów konsumentów stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.³ Ustawa określa warunki rozwoju konkurencji, reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom

¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

² W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 5 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), która w tej części weszła w życie z dniem 22 października 1997 r.

³ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 1 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496), która w tej części weszła w życie z dniem 1 października 1996 r.

monopolistycznym oraz naruszeniom interesów konsumenta przez przedsiębiorców² oraz ich związki, jeżeli wywołują lub mogą wywołać skutki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także określa organy właściwe w tych sprawach.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1)⁴ przedsiębiorcach² — rozumie się przez to osoby fizyczne i prawne, a także jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej, prowadzące działalność gospodarczą albo organizujące lub świadczące usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73, poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47,

⁴ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 41, poz. 208), która weszła w życie z dniem 19 maja 1995 r.

- poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 60, poz. 310, Nr 85, poz. 426, Nr 90, poz. 446, Nr 141, poz. 700 i Nr 147, poz. 713, z 1996 r. Nr 41, poz. 177 i Nr 45, poz. 199, z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 23, poz. 117, Nr 43, poz. 272, Nr 54, poz. 348, Nr 60, poz. 369, Nr 75, poz. 471, Nr 88, poz. 554, Nr 96, poz. 591, Nr 98, poz. 602, Nr 106, poz. 677, Nr 113, poz. 733, Nr 114, poz. 740, Nr 121, poz. 769 i poz. 770, Nr 124, poz. 783, Nr 133, poz. 884 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 401 i Nr 41, poz. 412),
- 2) związkach — rozumie się przez to izby, zrzeszenia i inne organizacje zrzeszające przedsiębiorców²,
- 3) porozumieniach — rozumie się przez to sprzeczne z niniejszą ustawą:
- a)⁵ umowy zawierane między przedsiębiorcami, między związkami tych przedsiębiorców oraz między przedsiębiorcami i związkami albo niektóre postanowienia tych umów,
- b) podjęte w jakiejkolwiek formie uzgodnienia dwóch lub więcej przedsiębiorców² lub ich związków,
- c) uchwały lub inne akty związków przedsiębiorców²,
- 4) cenach — rozumie się przez to również opłaty o charakterze cen, marże handlowe, prowizje i narzuty do cen,
- 5) towarach — rozumie się przez to rzeczy, wszelkie formy energii, usługi, obiekty i roboty budowlane, papiery wartościowe oraz inne prawa majątkowe,
- 6)⁶ pozycji monopolistycznej — rozumie się przez to pozycję przedsiębiorcy, polegającą na tym, że przedsiębiorca ten nie spotyka się z konkurencją na rynku krajowym lub lokalnym,
- 7)⁶ pozycji dominującej — rozumie się przez to pozycję przedsiębiorcy, polegającą na tym, że przedsiębiorca ten nie spotyka się z istotną konkurencją na rynku krajowym lub lokalnym; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%,
- 8)⁷ konkurentach — rozumie się przez to przedsiębiorców, którzy wprowadzają lub mogą wprowadzić albo nabywają lub mogą nabyć, w tym samym czasie i na tym samym rynku, towary takie same lub inne, jeżeli przez ich odbiorców uznane są za substytutu,
- 9)⁸ przeciętnym wynagrodzeniu — rozumie się przez to przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw, za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów,

10)⁸ przychodzie — rozumie się przez to 1/12 przychodu uzyskanego w roku podatkowym poprzedzającym dzień wydania decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych lub od osób fizycznych,

11)¹⁰ konsumencie — rozumie się przez to każdego, kto nabywa towary i usługi do celów nie związanych z działalnością gospodarczą.

Art. 3.¹¹ 1. Ustawa nie narusza praw wyłącznych wynikających z przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej i przemysłowej, w szczególności przepisów o wynalazczości, znakach towarowych, wzorach zdobniczych, ochronie topografii układów scalonych, prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz porozumień zawieranych przez pracowników i związki zawodowe z pracodawcami, mających na celu ochronę praw pracowniczych.

2. Ustawę stosuje się do:

- 1) umów licencyjnych i innych aktów wykonywania praw wyłącznych wymienionych w ust. 1,
- 2) umów dotyczących informacji technicznych lub technologicznych nie ujawnionych do wiadomości publicznej, do których podjęto niezbędne działania w celu zachowania ich poufności,

jeżeli skutkiem tych umów jest nieuzasadnione ograniczenie swobody działalności gospodarczej stron oraz istotne ograniczenie konkurencji na rynku.

Rozdział 2

Praktyki monopolistyczne

Art. 4.¹² Praktykami monopolistycznymi są porozumienia polegające w szczególności na:

- 1) ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen oraz zasad ich kształtowania między konkurentami w stosunkach z osobami trzecimi,
- 2) podziale rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych,
- 3) ustaleniu lub ograniczeniu wielkości produkcji, sprzedaży lub skupu towarów,
- 4) ograniczeniu dostępu do rynku lub eliminowaniu z rynku przedsiębiorców² nie objętych porozumieniem,
- 5) ustaleniu przez konkurentów lub ich związki warunków umów zawieranych z osobami trzecimi.

⁵ W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 1 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁶ W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 1 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁷ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 4 oraz w brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 1 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁸ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁹ Zgodnie z art. 32 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 3.

¹⁰ Dodany przez art. 32 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 3.

¹¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 4.

¹² Zgodnie z oznaczeniem i w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 4.

Art. 5. 1.¹³ Za praktyki monopolistyczne uznaje się także nadużywanie pozycji dominującej na rynku, a w szczególności:

- 1) przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji,
- 2) podział rynku według kryteriów terytorialnych, asortymentowych lub podmiotowych,
- 3) sprzedaż towarów w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych przedsiębiorców² lub innych podmiotów,
- 4)¹⁴ odmowę sprzedaży lub skupu towarów, dyskryminującą niektórych przedsiębiorców przy braku alternatywnych źródeł zaopatrzenia lub zbytu,
- 5) nieuczciwe oddziaływanie na kształtowanie cen, w tym cen odsprzedaży, oraz sprzedaż poniżej kosztów w celu eliminacji konkurentów,
- 6)¹⁵ narzucanie uciążliwych warunków umów, przynoszonych przedsiębiorcy² narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści,
- 7)¹⁵ uzależnianie zawarcia umowy od przyjęcia lub spełnienia przez drugą stronę innego świadczenia nie związanego z przedmiotem umowy, którego nie przyjąłaby lub nie spełniłaby, mając zapewnioną możliwość wyboru,
- 8)¹⁶ stwarzanie konsumentom uciążliwych warunków dochodzenia swoich praw.

2.¹⁷ Nie uznaje się za praktyki monopolistyczne udzielanie przez spółdzielnię swoim członkom w obrotach z nimi bonifikat, ulg i innych korzyści ekonomicznych.

Art. 6. 1.¹⁸ Zakazuje się stosowania praktyk określonych w art. 4 i 5, chyba że są one niezbędne ze względów techniczno-organizacyjnych lub ekonomicznych do prowadzenia działalności gospodarczej i nie powodują istotnego ograniczenia konkurencji; ciężar udokumentowania tych okoliczności spoczywa na podmiocie, który się na nie powołuje.

Art. 7. 1. Przedsiębiorcom² zajmującym pozycję monopolistyczną zakazuje się również:

- 1) ograniczania, mimo posiadanych możliwości, produkcji, sprzedaży lub skupu towarów, w szczególności prowadzącego do podwyższania cen sprzedaży lub obniżania cen skupu,
- 2) wstrzymywania sprzedaży towarów prowadzącego do podwyższania cen,
- 3) pobierania nadmiernie wygórowanych cen.

¹³ Zgodnie z oznaczeniem ustalonym przez art. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zmianie ustawy — Prawo spółdzielcze oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 90, poz. 419), która weszła w życie z dniem 26 września 1994 r.

¹⁴ W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 2.

¹⁵ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 4.

¹⁶ Dodany przez art. 32 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 3.

¹⁷ Dodany przez art. 2 ustawy wymienionej w przypisie 13.

¹⁸ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 4.

2. Zakazy określone w ust. 1 dotyczą również przedsiębiorców² zajmujących pozycję dominującą, o ile ich udział w rynku i stosowane przez nich praktyki wywołują skutki podobne do skutków zachowań przedsiębiorców² o pozycji monopolistycznej.

Art. 8. 1.¹⁹ W razie stwierdzenia praktyk monopolistycznych wymienionych w art. 4, art. 5 i art. 7, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ wydaje decyzję nakazującą zaniechanie tych praktyk oraz może określić warunki tego zaniechania.

2. Umowy zawarte z naruszeniem art. 4, art. 5 oraz art. 7 są w całości lub w odpowiedniej części nieważne.

3.²⁰ Jeżeli wskutek stosowania praktyk monopolistycznych, o których mowa w ust. 1, nastąpiło podwyższenie cen, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może wydać decyzję o obniżeniu cen oraz określić w niej czas obowiązywania ceny i warunki jej zmiany przez przedsiębiorcę² w tym czasie. W decyzji za dotychczasowy okres stosowania ceny podwyższonej Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może określić również kwotę nienależną albo kwotę nienależną i kwotę dodatkową; przepisy art. 20 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 160, poz. 1085 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668) stosuje się odpowiednio.

Art. 9. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może wydać decyzję zakazującą wykonywania porozumienia, które:

- 1) wprowadza specjalizację asortymentową produkcji lub sprzedaży towarów albo
 - 2) przewiduje wspólną sprzedaż lub wspólne zakupy towarów,
- jeżeli porozumienie takie godzi w interes innych przedsiębiorców² lub konsumentów.

2.²¹ Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ wyda decyzję zakazującą wykonywania porozumienia określonego w ust. 1, jeżeli prowadzi ono do istotnego ograniczenia konkurencji lub warunków do jej powstania na danym rynku lub narusza interes konsumenta, a nie przynosi korzyści gospodarczych polegających w szczególności na:

- 1) znacznym obniżeniu kosztów produkcji lub sprzedaży albo
- 2) poprawie jakości towarów.

Art. 10. 1.²² Od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ służy odwołanie do Są-

¹⁹ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 4.

²⁰ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 4.

²¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 3.

²² W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 4.

du Wojewódzkiego w Warszawie — sądu antymonopolowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawach odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych.

3. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może nadać decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

4.²³ Do postanowień Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹, od których służy zażalenie, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni.

Rozdział 3

Oddziaływanie na kształtowanie struktur przedsiębiorców²⁴

Art. 11.²⁵ 1. Zamiar łączenia przedsiębiorców², w wypadkach określonych w ust. 2 i 3, podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ w terminie 14 dni od dokonania czynności, z którą ustawa wiąże ten obowiązek.

2. Wynikający z ust. 1 obowiązek zgłoszenia zamiaru łączenia dotyczy:

- 1)²⁶ połączenia przedsiębiorców², których łączna wartość rocznej sprzedaży towarów — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru łączenia — przekracza 25 milionów EURO²⁷,
- 2)²⁸ nabycia lub przejęcia w posiadanie przez przedsiębiorcę², jednorazowo lub wielokrotnie w ciągu 12 kolejnych miesięcy, zorganizowanej części mienia innego przedsiębiorcy², jeżeli łączna wartość tego mienia przekracza 5 milionów EURO²⁷,
- 3)²⁹ objęcia lub nabycia akcji albo udziałów innego przedsiębiorcy², powodującego osiągnięcie lub przekroczenie 25%, 33% lub 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów obu podmiotów — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 25 milionów EURO²⁷,

3a)³⁰ objęcia akcji lub udziałów nowo tworzonego przedsiębiorcy, powodującego osiągnięcie lub przekroczenie 25% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów podmiotów obejmujących te akcje lub udziały — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 25 milionów EURO²⁷,

4)³¹ objęcia lub nabycia przez instytucje finansowe, dla których obrót papierami wartościowymi jest przedmiotem działalności gospodarczej, akcji lub udziałów innego przedsiębiorcy², powodującego osiągnięcie lub przekroczenie 25%, 33% lub 50% głosów na walnym zgromadzeniu lub zgromadzeniu wspólników, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów podmiotu nabywanego — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 25 milionów EURO²⁷, chyba że objęcie albo nabycie akcji lub udziałów dokonane zostało z zamiarem zbycia ich przed upływem 1 roku i z równoczesnym niewykonaniem do tego czasu praw wynikających z posiadania akcji lub udziałów, poza prawem do dywidendy oraz prawem zbycia akcji lub udziałów,

5)³² objęcia przez tę samą osobę funkcji dyrektora, wicedyrektora, członka zarządu, członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej albo głównego księgowego u konkurujących ze sobą przedsiębiorców, jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 25 milionów EURO²⁷,

6)³³ przejęcia w inny sposób, bezpośrednio lub pośrednio, kontroli nad innym przedsiębiorcą², jeżeli łączna wartość rocznej sprzedaży towarów — w roku kalendarzowym poprzedzającym rok zgłoszenia zamiaru — przekracza 25 milionów EURO²⁷.

3. Obowiązek zgłoszenia zamiaru łączenia banków, w zakresie określonym w ust. 2, dotyczy banków, jeżeli łączna wartość ich funduszy własnych przekracza 50 milionów EURO²⁷ na koniec roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru łączenia.

4.³⁴ Łączna wartość rocznej sprzedaży towarów, o której mowa w ust. 2, obejmuje zarówno sprzedaż dokonywaną przez podmioty dominujące, jak i zależne w rozumieniu art. 4 pkt 16 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami war-

²³ Dodany przez art. 1 pkt 8 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 4.

²⁴ Tytuł rozdziału 3 w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 4 i art. 43 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 2.

²⁵ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 4.

²⁶ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a) tiret pierwsze ustawy z dnia 22 października 1998 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. Nr 145, poz. 938), która weszła w życie z dniem 2 stycznia 1999 r.

²⁷ Zgodnie z art. 30 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 160, poz. 1063), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²⁸ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a) tiret drugie ustawy wymienionej w przypisie 26.

²⁹ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a) tiret trzecie ustawy wymienionej w przypisie 26.

³⁰ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. a) tiret czwarte ustawy wymienionej w przypisie 26.

³¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a) tiret piąte ustawy wymienionej w przypisie 26.

³² W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 3 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 2 i art. 1 pkt 1 lit. a) tiret szóste ustawy wymienionej w przypisie 26.

³³ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. a) tiret siódme ustawy wymienionej w przypisie 26.

³⁴ W brzmieniu ustalonym przez art. 180 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754), która weszła w życie z dniem 4 stycznia 1998 r., i przez art. 1 pkt 1 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 26.

tościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945 oraz z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715).

5. Wartość EURO²⁷, wymieniona w ust. 2 i 3, podlega przeliczeniu na złote według kursu kupna walut obcych ogłoszanego przez Narodowy Bank Polski:

- 1) z ostatniego dnia roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 3—6 oraz w ust. 3,
- 2) z dnia poprzedzającego zgłoszenie zamiaru nabycia mienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

6. (skreślony).³⁵

7. Zgłoszenia zamiaru łączenia przedsiębiorców² dokonują organy przedsiębiorców², o których mowa w art. 11e.

8. Zgłoszenie zamiaru łączenia powinno zawierać informacje dotyczące wpływu łączenia na zmianę pozycji przedsiębiorców² i jego skutków dla konkurencji, a zwłaszcza:

- 1) rodzaj, przyczynę i zakres łączenia przedsiębiorców²,
- 2)³⁶ dane charakteryzujące przedsiębiorców uczestniczących w łączeniu, ich związki z innymi przedsiębiorcami oraz zakres i obszar ich działania,
- 3) udział przedsiębiorców² w poszczególnych rynkach.

Art. 11a.³⁷ 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może:

- 1)³⁸ zwrócić w terminie 14 dni zgłoszenie zamiaru łączenia, jeżeli nie spełnia ono warunków określonych w art. 11 ust. 8 oraz warunków, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru łączenia przedsiębiorców²,
- 2) wezwać zgłaszającego zamiar łączenia do usunięcia wskazanych braków w zgłoszeniu lub uzupełnienia niezbędnych informacji, z pouczeniem, że bezskuteczny upływ wyznaczonego terminu może spowodować nałożenie kary pieniężnej w myśl art. 16 ust. 2 pkt 1.

2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może również przedstawić przedsiębiorcom² — przed wydaniem decyzji zakazującej łączenia — warunki, na jakich łączenie może nastąpić, wyznaczając termin na ustosunkowanie się do zgłoszonej propozycji; brak odpowiedzi w terminie lub negatywne ustosunkowanie się do przedstawionych warunków skutkuje wydaniem zawiadomienia lub decyzji, o których mowa w ust. 3 i 4.

³⁵ Przez art. 180 pkt 1 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 34 jako pierwsza.

³⁶ W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 3 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 2.

³⁷ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 4.

³⁸ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 26.

3. W wypadku braku zastrzeżeń co do zamiaru łączenia, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące, zawiadamia o tym zgłaszającego zamiar.

4. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹, w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące, może wydać decyzję:

- 1)³⁹ zakazującą łączenia przedsiębiorców, jeżeli w jego wyniku przedsiębiorcy ci uzyskaliby lub umocnili pozycję dominującą na rynku,
- 2) zakazującą objęcia przez tę samą osobę funkcji wymienionych w art. 11 ust. 2 pkt 5, jeżeli w wyniku tego nastąpiłoby istotne osłabienie konkurencji; domniemywa się, że istotne osłabienie konkurencji ma miejsce, jeżeli łączny udział tych przedsiębiorców⁴⁰ w rynku przekracza 10%.

5.⁴¹ W wypadku zamiaru:

- 1) łączenia banków,
- 2)⁴² objęcia lub nabycia akcji dopuszczonych do publicznego obrotu

— Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie nie dłuższym niż 2 tygodnie, zawiadamia o braku zastrzeżeń zgłaszającego zamiar bądź wydaje decyzję zakazującą łączenia.

6.⁴³ Do terminów określonych w ust. 3—5 nie wlicza się okresów oczekiwania na dokonanie zgłoszenia przez pozostałych uczestników łączenia, a także okresów oczekiwania na usunięcie braków, uzupełnienie informacji lub ustosunkowanie się do zgłoszonych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2.

Art. 11b.³⁷ Sąd rejestrowy, działając na podstawie odrębnych przepisów, dokona wpisu w rejestrze, jeżeli:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ zawiadomi wnioskodawcę o braku zastrzeżeń co do zamiaru łączenia, o którym mowa w art. 11a ust. 3 i 5,
- 2) przedsiębiorca² wykaże, że zamiar łączenia przedsiębiorców² nie podlega obowiązkowi zgłoszenia.

Art. 11c. (skreślony).⁴⁴

Art. 11d.⁴⁵ Przedsiębiorcy, których zamiar łączenia podlega zgłoszeniu, do czasu otrzymania zawiadomie-

³⁹ W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁴⁰ W brzmieniu ustalonym przez art. 43 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 2.

⁴¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 180 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 34 jako pierwsza.

⁴² W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁴³ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁴⁴ Przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁴⁵ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 4 i w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w przypisie 26.

nia Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o braku zastrzeżeń co do zamiaru łączenia lub upływu terminu na wydanie decyzji zakazującej łączenia, są obowiązani wstrzymać się z podejmowaniem czynności, które powodują lub mogą powodować uzyskanie bądź umocnienie pozycji dominującej na rynku przez łączące się podmioty albo przez jednego z nich, chociażby czynności te nie stanowiły praktyk monopolistycznych w rozumieniu przepisów ustawy.

Art. 11e.⁴⁶ Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, jakim powinno odpowiadać zgłoszenie zamiaru łączenia przedsiębiorców², oraz organy podmiotów zobowiązanych do dokonania zgłoszenia zamiaru.

Art. 12. 1. Przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielnie oraz spółki prawa handlowego posiadające pozycję dominującą na rynku mogą ulec podziałowi lub rozwiązaniu, jeżeli trwale ograniczają konkurencję lub warunki jej powstawania.

2.⁴⁷ W razie stwierdzenia, że przedsiębiorcy² spełniają warunki, o których mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może wydać decyzję nakazującą podział przedsiębiorstwa lub spółdzielni albo rozwiązanie spółki, określając warunki i termin tego podziału lub rozwiązania. Przed wydaniem decyzji nakazującej podział przedsiębiorstwa państwowego lub rozwiązanie jednoosobowej spółki Skarbu Państwa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ zasięga opinii organu założycielskiego lub organu reprezentującego Skarb Państwa.

3.⁴⁸ Wykonanie decyzji należy do organów przedsiębiorstwa państwowego lub do organów spółdzielni albo władz spółki i następuje z zastosowaniem odpowiednio przepisów określających tryb podziału lub rozwiązania danego podmiotu; dokonanie podziału nie wymaga zgody lub opinii przewidzianych w tych przepisach. Przedsiębiorstwa państwowe, powstające w wyniku podziału, tworzy organ założycielski.

4. W razie stwierdzenia, że przedsiębiorca² posiada pozycję dominującą na rynku, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może wydać decyzję nakazującą ograniczenie jego działalności gospodarczej, określając warunki i termin tego ograniczenia.

5. Przepis ust. 1 nie wyłącza możliwości podziału i rozwiązania przedsiębiorców², uregulowanych w odrębnych ustawach.

Art. 13.⁴⁹ Przepisy art. 10 stosuje się odpowiednio do decyzji i postanowień wydanych w sprawach łącze-

nia, podziału i rozwiązania przedsiębiorców² oraz ograniczenia ich działalności gospodarczej.

Rozdział 4

Odpowiedzialność za naruszenie przepisów ustawy⁵⁰

Art. 14. 1.⁵¹ W decyzjach wydanych na podstawie art. 8 ust. 1 i 3 oraz art. 9 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może ustalić karę pieniężną, płatną do budżetu państwa. Kary tej nie stosuje się w wypadku, gdy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ wydał decyzję ustalającą wysokość kwoty nienależnej i kwoty dodatkowej, o których mowa w art. 8 ust. 3.

2.⁵² Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, można ustalić w wysokości do 100% przychodu, w rozumieniu art. 2 pkt 10, ukaranego przedsiębiorcy².

3. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodów nad wydatkami, zmniejszonej o podatki.

4.⁵³ Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do związków. W wypadku gdy związek nie osiąga przychodu, karę pieniężną Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może ustalić do wysokości pięćdziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 15. 1.⁵⁴ W wypadku gdy przedsiębiorca² nie wykonuje decyzji, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 3, art. 9 oraz w art. 11a ust. 4 i 5, lub wyroków sądów zmieniających taką decyzję, jest obowiązany wpłacić za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania w terminie decyzji lub wyroku sądu karę pieniężną w wysokości 1% przychodu. Decyzję w tej sprawie wydaje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹, z tym że nie może być ona wydana, jeżeli od daty wydania decyzji, o których mowa w zdaniu poprzednim, upłynęły trzy lata.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o których mowa w art. 12 ust. 2 i 4, lub wyroku sądu zmieniającego te decyzje, kara wynosi od 1 do 10%; przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Kary, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają wpłacie do budżetu państwa.

4. Przepis art. 10 i art. 14 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

⁵⁰ Tytuł rozdziału 4 w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁵¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁵² W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 3.

⁵³ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁵⁴ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 4 i art. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁴⁶ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 4 i w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁴⁷ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁴⁸ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁴⁹ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 ustawy wymienionej w przypisie 4 i przez art. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 26.

5.⁵⁵ Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do związków. W wypadku gdy związek nie osiąga przychodu, karę pieniężną za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania w terminie decyzji lub wyroku sądu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ ustala do wysokości pięćdziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

Art. 15a.⁵⁶ 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorcę² karę pieniężną do wysokości:

- 1)⁵⁷ 1% przychodu za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 11, z zastrzeżeniem pkt 3 i 4,
- 2) 15% przychodu z tytułu wykonania czynności, o których mowa w art. 11d,
- 3) 15% przychodu, jeżeli po objęciu lub nabyciu akcji bądź udziałów wykonuje prawa wynikające z tych akcji lub udziałów z naruszeniem art. 11 ust. 2 pkt 4,
- 4) 1% przychodu za każdy rozpoczęty miesiąc posiadania akcji lub udziałów po upływie roku, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 4, chyba że wykaże, iż przy zachowaniu należytej staranności nie mógł wcześniej ich zbyć z powodu okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosi.

2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może w drodze decyzji nałożyć na osobę nie wykonującą obowiązku zgłoszenia, o którym mowa w art. 11 ust. 2 pkt 5, karę pieniężną w wysokości do pięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za każdy rozpoczęty miesiąc niewykonania tego obowiązku.

3. Przepisy art. 10, art. 14 ust. 3 i art. 15 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1.⁵⁸ W razie gdy osoba kierująca przedsiębiorcą² lub związkiem nie wykonuje decyzji wydanych na podstawie niniejszej ustawy i wyroków sądów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może wydać decyzję nakładającą na nią karę pieniężną do wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

2. Karze pieniężnej, o której mowa w ust. 1, może podlegać:

- 1)⁵⁹ osoba kierująca przedsiębiorcą² lub związkiem za nieudzielenie danych i informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ bądź jeżeli dane te i informacje są niezetelne,

⁵⁵ Dodany przez art. 1 pkt 16 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁵⁶ Dodany przez art. 1 pkt 17 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁵⁷ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁵⁸ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁵⁹ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. b) tiret pierwsze ustawy wymienionej w przypisie 4.

2)⁶⁰ osoba działająca w imieniu osób prawnych lub spółek i innych jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej podejmujących działania zmierzające do łączenia przedsiębiorców², jeżeli nie zgłosi zamiaru, o którym mowa w art. 11, bądź zgłoszenie zamiaru zawiera dane i informacje niezetelne.

3. Przepisu ust.1 nie stosuje się, jeżeli funkcję kierownika przedsiębiorcy² pełni osoba prowadząca działalność gospodarczą we własnym imieniu.

4. Przepisy art. 10 i art. 15 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Organ antymonopolowy i ochrony konsumenta⁶¹

Art. 17.⁶² 1. Zadania z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, rozwoju konkurencji i ochrony interesów konsumentów realizuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem”.

2. Prezes jest centralnym organem administracji rządowej podległym Radzie Ministrów.

2a.⁶³ Prezesa powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.

3. Wiceprezesów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powołuje i odwołuje, na wniosek Prezesa, Prezes Rady Ministrów.

4. Prezes wykonuje zadania, o których mowa w ust. 1, przy pomocy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

5. Prezesowi podlega Państwowa Inspekcja Handlowa.

6.⁶⁴ Organizację Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 18. 1.⁶⁵ W skład Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wchodzi centrala w Warszawie oraz delegatury w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Wrocławiu i w Warszawie.

⁶⁰ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 lit. b) tiret drugie ustawy wymienionej w przypisie 4 i art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁶¹ Tytuł rozdziału 5 w brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 6 ustawy wymienionej w przypisie 3.

⁶² W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 7 ustawy wymienionej w przypisie 3.

⁶³ Dodany przez art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z reformą funkcjonowania gospodarki i administracji publicznej oraz o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 156, poz. 775), która weszła w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1997 r.

⁶⁴ Dodany przez art. 5 pkt 1 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 63.

⁶⁵ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 26.

1a.⁶⁶ Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową i rzeczową delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Delegaturami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ kierują dyrektorzy, powoływani i odwoływani przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹.

3. Wicedyrektorów delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ powołuje i odwołuje, na wniosek dyrektorów tych delegatur, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹.

Art. 19. 1. Do zakresu działania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ należy:

- 1) sprawowanie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców² przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym,
- 2) badanie kształtowania się cen w warunkach ograniczenia konkurencji,
- 3) wydawanie, w wypadkach przewidzianych ustawą, decyzji w sprawach przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, kształtowania struktur organizacyjnych przedsiębiorców² oraz decyzji określających odpowiedzialność podmiotów za stosowanie tych praktyk,
- 3a)⁶⁸ występowanie do przedsiębiorców i związków przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów,
- 3b)⁶⁸ podejmowanie czynności wynikających z przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,
- 4) prowadzenie rejestru przedsiębiorców², których udział w rynku krajowym przekracza 80%,
- 5) prowadzenie badań stanu koncentracji gospodarki oraz przedstawienie zainteresowanym podmiotom wniosków w sprawie działań zmierzających do zrównoważenia rynku,
- 6)⁶⁹ opracowywanie lub opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących praktyk monopolistycznych, rozwoju konkurencji lub warunków jej powstawania, a także ochrony interesów konsumentów,
- 7) przygotowywanie rządowych projektów polityki rozwoju konkurencji,
- 7a)⁷⁰ przygotowywanie rządowych projektów polityki konsumenckiej,
- 7b)⁷⁰ składanie wniosków w sprawie zmian przepisów w zakresie ochrony praw konsumentów,
- 7c)⁷⁰ zlecanie wyspecjalizowanym jednostkom i odpowiednim organom kontroli państwowej dokony-

wania badań przestrzegania praw konsumentów,

7d)⁷¹ współpraca z organami samorządu terytorialnego oraz z krajowymi i zagranicznymi organizacjami społecznymi i innymi instytucjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów,

7e)⁷² udzielanie pomocy organom samorządu województwa i powiatu oraz organizacjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów, w zakresie wynikającym z rządowej polityki konsumenckiej,

7f)⁷² inicjowanie konsumenckich badań towarów i usług,

7g)⁷² opracowywanie i wydawanie publikacji oraz programów edukacyjnych popularyzujących prawa konsumentów,

8) wykonywanie innych zadań przewidzianych w niniejszej ustawie lub ustawach odrębnych.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, podpisuje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ lub osoba przez niego upoważniona.

Art. 19a.⁷³ 1. Każdy przedsiębiorca² i związek przedsiębiorców², posiadający dokumenty, dane i informacje niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy toczącej się przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷, jest obowiązany do ich udostępnienia lub przekazania Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ na jego żądanie.

2.⁷⁴ Wynikający z ust. 1 obowiązek odnosi się również do spraw określonych w art. 19 ust. 1 pkt 2, 3a, 3b, 4 i 5.

3. Do wiadomości uzyskanych na podstawie ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio art. 20 ust. 4.

Art. 20. 1.⁷⁵ Przedsiębiorcy² oraz ich związki są obowiązane na żądanie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ przeprowadzającego kontrolę zapewnić mu warunki do jej wykonania.

2. Przedmiotem kontroli, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1, jest ustalenie, czy kontrolowany przedsiębiorca² przestrzega przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym, a w razie naruszenia tych przepisów i wydania decyzji lub wyroków — czy decyzje te i wyroki zostały wykonane.

3. Upoważnieni do przeprowadzania kontroli pracownicy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ mają prawo:

- 1) wstępu do wszystkich pomieszczeń kontrolowanego przedsiębiorcy²,

⁶⁶ Dodany przez art. 1 pkt 10 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁶⁷ Zgodnie z art. 32 pkt 10 ustawy wymienionej w przypisie 3.

⁶⁸ Dodany przez art. 61 pkt 2 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁶⁹ W brzmieniu ustalonym przez art. 32 pkt 8 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 3.

⁷⁰ Dodany przez art. 32 pkt 8 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 3.

⁷¹ Dodany przez art. 32 pkt 8 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 3 i w brzmieniu ustalonym przez art. 61 pkt 2 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁷² Dodany przez art. 61 pkt 2 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁷³ Dodany przez art. 1 pkt 19 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁷⁴ W brzmieniu ustalonym przez art. 61 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁷⁵ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 20 ustawy wymienionej w przypisie 4.

- 2) wglądu do dokumentów kontrolowanego przedsiębiorcy⁴⁰ oraz żądania odpisów i wyciągów z tych dokumentów,
- 3) żądania wyjaśnień, także pisemnych, od pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy⁴⁰,
- 4) zbierania danych i informacji dotyczących działalności przedsiębiorcy⁴⁰ kontrolowanego również w innych jednostkach organizacyjnych bez potrzeby uzyskiwania dodatkowego upoważnienia,
- 5) udziału w posiedzeniach organów kolegialnych przedsiębiorcy⁴⁰ kontrolowanego,
- 6) zabezpieczenia dokumentów i innych dowodów,
- 7) korzystania z opinii biegłych i rzeczoznawców.

4. Wiadomości uzyskane w toku czynności kontrolnych przez pracowników Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ i osoby upoważnione przez ten organ objęte są tajemnicą służbową.

5.⁷⁶ Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym.

Art. 20a.⁷⁷ 1. Wiadomości uzyskane w toku czynności służbowej przez pracowników Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ i osoby upoważnione przez ten organ objęte są tajemnicą przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli przedsiębiorca² lub związek podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności.

2. Wiadomości, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wykorzystane na potrzeby innych postępowań, prowadzonych na podstawie odrębnych przepisów, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy postępowań karnych prowadzonych przez organy prokuratury lub sądy, z wyłączeniem postępowań z oskarżenia prywatnego.

Art. 21. 1.⁷⁸ Postępowanie administracyjne w wypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie wszczynają się z urzędu lub na wniosek uprawnionego. Nie wszczynają się postępowania, jeżeli od końca roku, w którym zaprzestano stosowania praktyki monopolistycznej, upłynął rok, a w przypadku niewykonania obowiązku zgłoszenia zamiaru łączenia przedsiębiorców — 5 lat. Odmowa wszczęcia postępowania następuje w drodze decyzji.

2. Uprawnionymi do żądania wszczęcia postępowania są:

- 1) przedsiębiorcy², których interes został lub może być naruszony przez praktykę monopolistyczną, oraz związki takich przedsiębiorców²,
- 2) organy kontroli państwowej i społecznej,

⁷⁶ Dodany przez art. 1 pkt 11 ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁷⁷ Dodany przez art. 1 pkt 21 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁷⁸ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 4 i art. 1 pkt 12 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 26.

- 3) organizacje społeczne, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów,
- 4)⁷⁹ organy jednostek samorządu terytorialnego,
- 5)⁸⁰ powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów.

3. Żądanie wszczęcia postępowania wnosi się na piśmie wraz z uzasadnieniem.

4.⁸¹ Nie wszczynają się postępowania administracyjne, jeżeli z zawartych w żądaniu (wniosku) oraz posiadanych przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ informacji wynika, iż nie zostały naruszone przepisy art. 4, art. 5, art. 7, art. 9, art. 11a ust. 4 i 5 oraz art. 12 ust. 2 i 4. W tym wypadku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ informuje na piśmie występującego z żądaniem (wnioskiem) o niewszczeniu postępowania administracyjnego, podając uzasadnienie. Postępowanie jednak wszczynają się, jeżeli w terminie dwutygodniowym uprawniony lub zobowiązany żądanie (wniosek) podtrzyma.

Art. 21a.⁸² 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ na wniosek strony lub z urzędu może w niezbędnym zakresie ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu w materiał dowodowy załączony przez strony do akt sprawy, jeżeli udostępnienie tego materiału groziłoby ujawnieniem istotnych tajemnic przedsiębiorstwa.

2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ może w drodze postanowienia zobowiązać wnioskodawcę lub stronę, która wniosła o podjęcie czynności połączonej z kosztami, o złożenie zaliczki na poczet kosztów postępowania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia lub niewykonania tej czynności dowodowej.

3. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ postanowieniem rozstrzyga o kosztach postępowania.

4. W postępowaniu przed Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁶⁷ stosuje się odpowiednio art. 98—110 i art. 235—315 Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 21b.⁸² Od postanowień wydanych na podstawie art. 21a ust. 1 i 3 służy zażalenie. Przepis art. 10 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5a⁸³

Powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów

Art. 21c. 1. Zadania samorządu powiatowego w zakresie ochrony praw konsumenta wykonuje powiatowy

⁷⁹ W brzmieniu ustalonym przez art. 61 pkt 4 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁸⁰ Dodany przez art. 61 pkt 4 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁸¹ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 22 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 4 i art. 1 pkt 12 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 26.

⁸² Dodany przez art. 1 pkt 23 ustawy wymienionej w przypisie 4.

⁸³ Rozdział 5a dodany przez art. 61 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 1.

wy (miejski) rzecznik konsumentów, zwany dalej „rzecznikiem konsumentów”.

2. Powiaty mogą, w drodze porozumienia, utworzyć jedno wspólne stanowisko rzecznika konsumentów.

Art. 21d. 1. Rzecznika konsumentów powołuje i odwołuje rada powiatu (rada miasta na prawach powiatu).

2. Rzecznika konsumentów powołuje się spośród osób z wyższym wykształceniem i co najmniej pięcioletnią praktyką zawodową.

Art. 21e. 1. Do zadań rzecznika konsumentów w szczególności należy:

- 1) zapewnienie konsumentom bezpłatnego poradnictwa i informacji prawnej w zakresie ochrony ich interesów,
- 2) wytaczanie powództw na rzecz konsumentów oraz wstępowanie, za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów,
- 3) składanie wniosków w sprawie stanowienia i zmiany przepisów prawa miejscowego w zakresie ochrony interesów konsumentów,
- 4) współdziałanie z właściwymi terytorialnie delegaturami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz organizacjami, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów.

2. Rzecznik konsumentów może udzielać obywatelom także w innych formach pomocy prawnej w zakresie ochrony praw konsumentów.

Art. 21f. Zarząd powiatu, na wniosek rzecznika konsumentów, może zlecać prowadzenie bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego działającym na obszarze powiatu organizacjom, do których zadań statutowych należy ochrona interesów konsumentów.

Rozdział 6

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 22. 1. Udostępnienie przez przedsiębiorcę² danych lub złożenie wyjaśnień w zagranicznym postępowaniu, opartym na zarzucie dokonania działań ograniczających konkurencję, może być objęte zakazem wy-

danym przez ministra właściwego do spraw gospodarki⁸⁴.

2. Przedsiębiorca² zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki⁸⁴ o wszczętym za granicą postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w toku postępowania został zobowiązany do udostępnienia danych lub składania wyjaśnień.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki⁸⁴ wydaje zakaz, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w toku postępowania zagranicznego mogłoby zapaść orzeczenie lub decyzja, powodujące negatywne następstwa dla gospodarki polskiej lub polskich przedsiębiorców² w dziedzinie handlu zagranicznego lub działalności gospodarczej prowadzonej w całości albo w części na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1, może:

- 1) być skierowany do poszczególnych przedsiębiorców², grupy przedsiębiorców² lub ich związków,
- 2) odnosić się do określonego postępowania zagranicznego lub różnych postępowania danego rodzaju,
- 3) obejmować poszczególne dane i wyjaśnienia lub ich rodzaje.

5. Przepisy ust. 1—4 mają także zastosowanie do danych udostępnionych i wyjaśnień składanych przez przedsiębiorców² polskim organom wymiaru sprawiedliwości, w ramach pomocy prawnej wykonywanej na wniosek organów państw obcych na podstawie umów międzynarodowych.

Art. 23. W razie złożenia, w wypadkach przewidzianych w niniejszej ustawie, odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁹ do sądu antymonopolowego, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji, przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

Art. 24.⁸⁵ Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o organie antymonopolowym lub Urzędzie Antymonopolowym, rozumie się przez to Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

⁸⁴ Zgodnie z art. 8 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 497), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., oraz z art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 4 i art. 94 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. Nr 141, poz. 943 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1122), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

⁸⁵ W brzmieniu ustalonym przez art. 5 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 63.